

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9011

гр. София, 06.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в закрито заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

като разгледа дело номер **918** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД за изменение на Решение № 43067/22.12.2025 г. по адм. дело № 918/2025 г. по описа на АССГ, в частта на разноските. Сочи, че съдът е направил математическа грешка при изчисление на разноските. Освен това се позовава на §2а от ДР на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно която разпоредба, дължимият ДДС се начислява върху възнагражденията по тази Наредба, а Адвокатско дружество „М., Д. и Н.“ е регистрирано по ЗДДС. Прави искане за присъждане на пълния размер на претендираното адвокатско възнаграждение.

Препис от молбата е изпратен на Комисията за енергийно и водно регулиране за становище. На 23.02.2026 г. от процесуалния представител юриск. Х., е постъпил отговор на направеното искане по реда на чл. 248 от ГПК. В молбата са изложени аргументи за недопустимост на направеното искане, тъй като е извън срока. При евентуалност са изложени аргументи и за неоснователност на направеното искане. Оспорва начисляването на ДДС върху адвокатския хонорар.

Административен съд - София-град, като се запозна с доводите на страните намира за установено следното:

Съдът намира, че искането е допустимо по чл. 248, ал.1 от ГПК - като подадено в срок и от надлежна страна. Разгледано по същество е частично основателно.

С посоченото решение съдът е отменил по жалба на „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД, ЕИК[ЕИК] Решение № Ц- 38 от 30.12.2024 г. на КЕВР, с което на основание чл. 21, ал.1, т.8, вр. чл. 30, ал.1 т. 8, т.11 и т.12 от Закона за енергетиката и чл.2, т.2, т.3 и т.5, чл.5, ал.2, чл.19., чл.19а, чл.20 и чл.24, ал.1 от Наредба № 2 от 19.03.2013г. за регулиране на цените на природния газ Комисията за енергийно и водно регулиране е утвърдила, считано от 01.01.2025 г. цени за пренос на природен газ през газоразпределителната мрежа, цени за продажба на природен газ от краен снабдител и цени за присъединяване на клиенти към газоразпределителната мрежа на следните лицензирани територии: Столична община (в т.ч. СОР Б.) и [община], „И.“, „Запад“, „Север“ и „Юг“ за

периода 2025 - 2026 г. и е върнал преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по подаденото от „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД Заявление с вх. № вх. № Е-15-57-24/30.09.2024 г. за утвърждаване на цени за пренос на природен газ през газоразпределителната мрежа и цени за присъединяване на клиенти към газоразпределителната мрежа за периода 2025-2026 г. и Заявление с вх. № Е-15-57-24/30.09.2024 г. за утвърждаване на цени за снабдяване с природен газ от краен снабдител, компонента за снабдяване със сгъстен природен газ, за регулаторен период с продължителност от две години при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора в тежест на ответника са възложени разноски в общ размер от 3650 лв. Сезиран с молбата, по която е образувано настоящето производство по чл. 248 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, съдът констатира, че при направените математически изчисления е допуснал грешка, като е присъдил разноски в размер на 3650 лв. вместо дължимите в размер на 6050 лв., формирани както следва 3000 лева за адвокатско възнаграждение (трикратен спрямо минималния по Наредба № 1 от 9.07.2004 г.), ДТ в размер на 50 лв., както и разноски за възнаграждения за вещи лица в размер на 3000 лв. Тоест, молбата на жалбоподателя е основателна до размера на 2400 лв.

Неоснователно е искането за начисляване на ДДС на редуцираното адвокатско възнаграждение по следните съображения.

Начисляването на ДДС е в правомощията на страните по една облагаема доставка, по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС и счетоводните аспекти на разчета на адвокатското дружество с НАП по отношение на ДДС, са ирелевантни, досежно присъдените разноски в съдебното производство.

Няма законово основание съдът да начислява ДДС върху адвокатското възнаграждение за правна помощ, тъй като данъкът е публично вземане и не е неразделна част от възнаграждението, което съдът определя в хипотезата на чл.78 ал.5 от ГПК. Безспорното в случая обстоятелството, че е налице облагаема сделка – договор за поръчка / в неговата разновидност –договор за правна защита и съдействие/ и двете страни по този договор са регистрирани по ЗДДС и има издаден счетоводен документ - фактура № 326/05.03.2025 г. не ангажира съда със задължението да начисли ДДС при действието на §2а от ДР на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Действително, съгласно цитираната разпоредба, за регистрираните по ДДС адвокати, дължимият ДДС се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото възнаграждение. Съдът е длъжен да се съобрази с тази разпоредба единствено в случаите, в които определя служебно адвокатското възнаграждение в хипотезата на чл.38 ал.2 от ЗА. При присъждането на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по реда на чл. 38 ЗА съдът е длъжен да съобрази начисляването на ДДС върху същото, тъй като не се касае за свободно договаряне между страните по правоотношението, а служебно определяне на възнаграждението от съда. В този случай върху дължимото с оглед изхода на делото и защитения материален интерес адвокатско възнаграждение следва да се прибави и ДДС в размер на 20%, но не и в настоящия случай, тъй като съдът не е присъдил служебно разноски, а е намалил договорени между страните по един гражданско правен договор, в хипотезата на чл.78 ал.5 от ГПК.

В настоящия казус, Адвокатско дружество е включил като неразделна част от договореното адвокатско възнаграждение и ДДС / видно от фактурата на стр.573 от делото – 6000 лв. – процесуално представителство и 1200 лв.- ДДС/, платено от жалбоподателя в настоящия процес - „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД, поради което съдът не следва да начислява повторно ДДС върху редуцирания размер на договореното адв. възнаграждение до минималния такъв предвиден в

НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г .

Намаленият размер на адв.възнаграждение, поради прекомерност на договореното такова е част от последния, за който вече е платен ДДС от клиента и включването на ДДС като неразделна част от намаления размер на адв. възнаграждение би довело до двойно облагане на предоставената от адв.дружество услуга , което е в противоречие с Директива2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност. В този смисъл съда съобразява РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав) от 23 ноември 2017 година по съединени дела С-427/16 и С-428/16 ("ЧЕЗ Електро България" АД срещу Й. К. (С-427/16) и "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД срещу Е. Я. (С-428/16), с което СЕС приема, че чл. 78, първа алинея, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главните производства, по силата на която данъкът върху добавената стойност се счита за неразделна част от възнагражденията за регистрираните адвокати, ако в резултат на това тези възнаграждения подлежат на двойно облагане с данък върху добавената стойност.

По всички изложени съображения молбата на жалбоподателя за изменение на решението в частта му на разноските следва да бъде частично уважена в посочения по-горе смисъл.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 71- ви състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ, по молба от 19.01.2026 г. на „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД , постановеното по адм. д. № 918/ 2025 г. по описа на Административен съд София – град, Решение № 43067 от 22.12.2025 г., в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор К. М., сумата от 6050 лв. /шест хиляди и петдесет/, разноски в производството.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС, съгласно чл.248 ал.3 от ГПК

Съдия: